

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. B.**
bytem H. L. 185, X L.-l.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 9. 2017, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 15. 9. 2017, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 20. 11. 2017 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2017, č. j. X, jímž byla žalobci zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, neboť je nadále invalidní v II. stupni.
2. V **žalobě** žalobce namítá, že nebyl náležitě zjištěn skutkový stav, neboť nebylo přihlédnuto k lékařské zprávě ze dne 1. 9. 2017 MUDr. J. P.. Žalovaná postupovala nesprávně, když stanovila pokles pracovní schopnosti pouze o 60 % a při hodnocení nepřihlédla také k žalobcově profesi zahradníka. Žalovaná měla aplikovat ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky

č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), jelikož příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je více zdravotních postižení. Žalobce se na základě výše uvedeného domnívá, že pokles pracovní schopnosti tak činí 70 %, a proto měl být uznán invalidním v III. stupni.

3. Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** uvádí, že ve svém rozhodnutí vycházela z dostatečně a objektivně zjištěného skutkového stavu věci – zdravotního stavu žalobce. Jelikož žalobce v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem k svému skutečnému nepříznivému zdravotnímu stavu, jenž jej omezuje v životě, nedovoluje mu pracovat v chráněné dílně, vzhledem k zhoršování zdravotního stavu není schopen pracovat v dosavadním zaměstnání se stroji a nástroji, další zdravotní problémy, žalovaná navrhuje ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 582/1991 Sb.“), vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „PK MPSV“), která znovu objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o jeho zdravotním stavu a invaliditě dle platné právní úpravy.
4. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 15. 9. 2017.
5. Ze **správního spisu** soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník (dále „OSSZ“) ze dne 29. 6. 2017 je žalobce nadále invalidní v II. stupni, jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce činí 60 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nemění.
6. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že posudkový lékař dospěl po prostudování doložené dokumentace a vlastním zjištěním při jednání k závěru, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje jeho fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, avšak i nadále odpovídá invaliditě II. stupně. Na základě toho posudkový lékař potvrdil posudkový závěr lékaře OSSZ a stanovil, že postižení žalobce odpovídá kapitole VI, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a poklesu pracovní schopnosti o 60 %, ve smyslu § 3 citované vyhlášky se dále nemění.
7. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 155/1995 Sb.“), *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
9. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
10. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stejně jako způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb.

11. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, medicínskou (invalidní důchod je podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37, dostupné na www.nssoud.cz).
12. K posouzení zdravotního stavu žalobce si krajský soud vyžádal posudek od PK MPSV v Ostravě, který byl zpracován dne 21. 2. 2018. Podle tohoto posudku se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Za rozhodující příčinu bylo určeno neurologické onemocnění – myoklonická dystonie. Posudkově odpovídá hodnocení žalobce kapitole VI, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s 60 % poklesu míry pracovní schopnosti. Posudková komise se shoduje s posudkovým závěrem lékaře OSSZ i lékaře České správy sociálního zabezpečení (dále „ČSSZ“), kteří rovněž dospěli ke stejnému posudkovému závěru jako posudková komise. Nadále se tedy u posuzovaného jedná o II. stupeň invalidity.
13. Krajský soud však po seznámení se s obsahem uvedeného posudku dospěl k závěru, že tento kritéria úplnosti a přesvědčivosti nesplňuje, neboť PK MPSV dostatečně neodůvodnila, proč neshledala důvod pro navyšování horní hranice dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., a to především z hlediska žalobcovy stávající výdělečné činnosti na pozici zahradníka.
14. S ohledem na uvedenou skutečnost vyžádal krajský soud srovnávací posudek od PK MPSV v Hradci Králové, který byl zpracován dne 25. 6. 2018.
15. V posudkovém hodnocení PK MPSV v Hradci Králové uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 15. 9. 2017 je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole VI, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s 60 % poklesu míry pracovní schopnosti. Horní hranice procentního rozpětí je stanovena pro dlouhodobost a progredující charakter onemocnění vzhledem k postupujícímu věku žalobce. PK MPSV Hradec Králové narozdíl od posudků OSSZ Jeseník a ČSSZ Ostrava shledává důvodným navýšení této uvedené horní hranice o 10 % dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky z hlediska stávající výdělečné činnosti – zaměstnán jako zahradník, což představuje fyzicky náročnou práci srovnatelnou s dělnickými profesemi. Posudková komise konstatuje, že se sice nejedná o těžkou formu výše uvedeného neurologického onemocnění, neboť nejsou naplněna kritéria uvedená v kapitole VI, položce 3d citované vyhlášky, ale jde o vrozené geneticky podmíněné neurologické onemocnění extrapyramidového systému, neexistuje kauzální léčba, symptomatická terapie

je pouze s dočasným efektem, a přes veškerou dostupnou péči má onemocnění progredující charakter. Nároky na tělesné schopnosti, i v podstatně menším rozsahu a intenzitě, nedovolují výkon celoživotní profese zahradníka ani za zcela mimořádných podmínek.

16. Krajský soud konstatuje, že srovnávací posudek řádně odborně obsazené PK MPSV v Hradci Králové ze dne 25. 6. 2018 splňuje všechny formální a obsahové náležitosti stanovené v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Ze srovnávacího posudku je zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jeho tvrzeným obtížím, tudíž výše vyjádřené pochybnosti o úplnosti posouzení zdravotního stavu žalobce byly rozptýleny. Krajský soud proto podle zásad uvedených v § 77 odst. 2 s. ř. s. hodnotí srovnávací posudek PK MPSV v Hradci Králové jako přesvědčivý a úplný.
17. S ohledem na to, že v posuzovaném případě bylo prokázáno, že u žalobce došlo ke dni 23. 1. 2017 k poklesu jeho pracovní schopnosti o 70 %, je nutno žalobce od uvedeného data považovat za invalidního v III. stupni ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb.
18. Na základě uvedených skutkových zjištění proto dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci, čímž zatížila řízení vadou, která měla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Proto soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalované k dalšímu řízení. Žalovaná ve věci znovu rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce byl od 23. 1. 2017 invalidní v III. stupni.
19. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
20. Úspěšný žalobce žádné náklady řízení neuplatnil, proto mu je soud nepřiznal a neúspěšná žalovaná nemá na náhradu nákladů řízení právo (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení.

Olomouc 17. července 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně